Р Е Ш Е Н И Е
№ 44100

гр. София, 10.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 34 състав,** в публично заседание на 03.11.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

като разгледа дело номер **5787** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 87 и сл. от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) във връзка с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на М. Х. Т., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., [дата на раждане] в [населено място], с адрес в Република Б.: [населено място],[жк], [жилищен адрес] подадена чрез пълномощниците му адв. М. Н. и адв. Т. И. от Софийска адвокатска колегия, срещу Решение № 201 от 11.02.2026 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ при МС). С оспорения индивидуален административен акт на жалбоподателя е отказано предоставянето на статут на бежанец на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 във връзка с чл. 8 от ЗУБ и е отказано предоставянето на хуманитарен статут на основание чл. 75, ал. 1, т. 4 във връзка с чл. 9 от ЗУБ.

В жалбата и в съдебно заседание чрез процесуалния си представител адв. Н. жалбоподателят поддържа оспорването и развива съображения за незаконосъобразност на оспорения административен акт, като твърди, че същият е необоснован, постановен при неспазване на законоустановената форма поради немотивираност, при съществени нарушения на административнопроизводствените правила (чл. 35 от АПК и чл. 75, ал. 2 от ЗУБ) и в противоречие с материалноправните разпоредби на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ – отменителни основания по чл. 146, т. 2, т. 3 и т. 4 от АПК. Поддържа, че административният орган не е изяснил обективно фактите и не е извършил задълбочен индивидуален анализ на личната му бежанска история в светлината на положението на кюрдското етническо малцинство в С. след промените във властта в края на 2024 г. и началото на 2026г.Сочи,че молителят е кюрд от [населено място] и [населено място], бил е задължително мобилизиран от кюрдските сили (SDF), преминал е военно обучение и след това е избягал, поради което за него съществува реален риск от преследване и наказание

както от кюрдските сили поради дезертьорство, така и от новото сирийско правителство и арабските ислямистки сили поради получените сведения за участието му във военни структури на кюрдите.Твърди, че в решението липсват мотиви относно реалната опасност от смъртно наказание, изтезания и нечовешко отношение по чл. 9, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ, както и че органът необосновано е приел липса на въоръжен конфликт и безогледно насилие по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Претендира отмяна на оспореното решение.
Ответникът – председателят на Държавната агенция за бежанците при МС, чрез процесуалния си представител юрк. Д. Б.-К., оспорва жалбата като неоснователна и моли съда да я отхвърли. Поддържа, че оспореният административен акт е изцяло законосъобразен – издаден от компетентен орган, в установената писмена форма, съдържа подробни фактически и правни мотиви и е постановен при стриктно спазване на процесуалния и материалния закон.Изтъква, че изложената от чужденеца бежанска история не разкрива осъществено спрямо него персонално преследване,нито обективен страх от бъдещо такова по смисъла на чл. 8 от ЗУБ. Подчертава, че съгласно представените и приети по делото официални справки на дирекция „Международна дейност“ при ДАБ (реф. № МД-02-315 от 27.08.2026 г. и реф. № МД-02-381 от 12.10.2026 г.) задължителната военна служба в С. е премахната, обявени са всеобщи амнистии за бивши бойци и дезертьори, отменени са дискриминационните мерки спрямо кюрдите, произтичащи от преброяването в Х. през 1962 г., а в региона протича процес на институционална интеграция и съвместно управление на пропускателните пунктове. Сочи, че в страната липсва безогледно насилие с интензитет, застрашаващ цивилното население само на основание присъствието му там, поради което правилно е отказан и хуманитарен статут по чл. 9 от ЗУБ.

По фактите:

Жалбоподателят М. Х. Т. е регистриран като молител за международна закрила в РПЦ – С. към ДАБ при МС на 13.10.2025 г. въз основа на подадена молба с вх. № ОК-13-2932/13.10.2025 г. Самоличността му е установена чрез лична декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ и представено копие на сирийска лична карта № 08100057748, от които се установява, че молителят е [дата на раждане] в [населено място], С., гражданин е на Сирийската арабска република, принадлежи към кюрдския етнос, изповядва ислям (сунит), владее кюрдски и арабски език, има завършено полувисше образование (колеж по агрономия в [населено място] през април 2025 г.) и е неженен, без деца.
С Решение № 322 от 30.10.2025 г. на директора на РПЦ – С. на чужденеца е разрешено да пребивава на външен адрес в [населено място],[жк], [жилищен адрес]. По делото е приложено становище рег. № М-11454/20.11.2025г. на Държавна агенция „Национална сигурност“ (ДАНС), съгласно което агенцията не възразява на лицето да бъде предоставена закрила в Република Б., в случай че отговаря на условията по ЗУБ.
На 23.10.2025 г. с чужденеца е проведено интервю по общия ред на ЗУБ, протоколирано надлежно в присъствието на преводач от кюрдски език (Д. Т.),в което молителят е изложил подробно своята бежанска история и мотивите за напускане на С., както следва:
Жалбоподателят посочва,че до 2020 г. е живял със семейството си в [населено място], след което са продали дома си и са се преместили под наем в [населено място] поради присъствието на арабски групировки и бойци на „Ислямска държава“ в квартала им в Х.. До април 2025 г. е учил в колеж по агрономия в [населено място] и е работил като дюнерджия в К.. Докато е бил учащ се, е ползвал отсрочка от военна служба. Заявява, че през месец август 2025 г. (в периода 13.09.2025 г. – 28.09.2025 г.) е бил задължително мобилизиран от кюрдските сили (Сирийски демократични

сили / YPG) в района на Д. ал Зор, където е преминал 15-дневно начално военно обучение. Получил тридневен отпуск, по време на който се укрил в райони под арабски контрол, за да не бъде изпратен на фронтовата линия в пограничните райони (Ш. М., Тишрин, Дер Х.) и за да избегне участие във въоръжените сблъсъци. Твърди, че след завършването му университетските власти в Х. са уведомили новото сирийско правителство за мобилизирането му при кюрдите, като представители на новата власт посетили баща му с въпрос защо синът му не идва да си получи дипломата.
На 30.09.2025 г. напуснал нелегално С. за Т., пребивавал за кратко в [населено място] без регистрация пред турските власти, а на 08.10.2025 г. влязъл незаконно в Република Б.. Излага опасения, че при завръщане в С. кюрдските сили ще го накажат със затвор за отклонение от службата и дезертьорство, а арабските сили и новата централна власт могат да го преследват, съдят или убият, тъй като имат информация за преминатото от него обучение при кюрдите. Като допълнителни и съществени причини за напускането на родината си чужденецът изрично заявява тежката икономическа криза в С., липсата на електричество, питейна вода, сигурност и достатъчно възможности за работа („един ден работех, десет бях без работа“), както и желанието си да живее спокоен и сигурен живот в Б. в близост до своята пълнолетна сестра Р. Х. Т. (която пребивава в страната с предоставен хуманитарен статут със съпруга и децата си по Решение № 13366/13.09.2023 г. на ДАБ).
В същото интервю на поставените конкретни въпроси от интервюиращия орган М. Х. Т. категорично и недвусмислено заявява, че: не е бил политически ангажиран, не е членувал в политически партии или организации (заявява само симпатии към Кюрдската демократична партия);не е имал каквито и да било проблеми на религиозна основа като мюсюлманин сунит;не е имал конфликти с официалните власти в страната си по произход;никога не е бил арестуван, задържан, разследван или осъждан; спрямо него лично никога не са отправяни заплахи и никога не е упражнявано физическо или психическо насилие; не е членувал във въоръжени групировки и не е боравил с оръжие на фронтовата линия;Не е обявен за официално издирване и няма издадена срещу него заповед за задържане или съдебен акт;неговите най-близки роднини – баща му, майка му и едната му сестра – продължават да живеят в [населено място] необезпокоявано, като по думите на самия молител: „Живеят в К.. Добре живеят, нямат проблеми в момента. Те не пипат жените. Само мъжете. Роднините ми не напуснаха С.... защото са възрастни хора“.
Протоколът от интервюто е прочетен на молителя на разбираем за него език и е подписан от него, преводача и длъжностното лице без възражения.
По делото са представени и приети като официални писмени доказателства справки на дирекция „Международна дейност“ при ДАБ при МС относно актуалната обстановка в С., а именно:Справка с реф. № МД-02-315 от 27.08.2026 г. на дирекция „Международна дейност“ при ДАБ при МС:От фактическото съдържание на документа се установява, че с официален декрет на временния президент на Сирийската арабска република А. ал Ш. са обявени всеобщи амнистии за бивши войници и бойци от въоръжените формирования, включително за лицата, които са се отклонили от военна служба или са напуснали редиците на местните охранителни сили. Задължителната наборна военна служба в С. е изрично премахната и заменена с доброволно комплектуване на въоръжените сили. В документа се констатира още, че в провинция Х. – регионът, откъдето произхожда молителят, са проведени избори за местни органи на самоуправление, кюрдският език е официално интегриран в образователната система като избираем учебен предмет, и са отменени извънредните дискриминационни мерки, произтичащи от историческото преброяване в Х. през 1962 г., като на пребиваващите лица от кюрдски произход, включително на нерегистрираните лица (т.нар. „мактумин“ и „аджаниб“), се осигурява

сирийско гражданство и равен достъп до граждански и административни права.Справка с реф. № МД-02-381 от 12.10.2026 г. на дирекция „Международна дейност“ при ДАБ при МС:От фактическото съдържание на документа се установява протичащ процес на реална институционална и административна интеграция на региона Х. и Североизточна С. в общата държавна структура. Постигнати са споразумения между централните преходни власти и Демократичната автономна администрация за С. и Източна С. (D.) / Сирийските демократични сили (SDF) за съвместно управление и контрол на пропускателните пунктове в региона и за активно участие на кюрдски представители и общности в новите държавни и местни органи на управление, което обективно изключва провеждането на целенасочено, неконтролирано или официално преследване на лицата от кюрдски етнически произход или на бивши участници в местните охранителни сили. Същевременно официалните бюлетини на Върховния комисариат на ООН за бежанците (ВКБООН) и Международната организация по миграция (М.), цитирани в справката, отчитат устойчива тенденция на масово и безопасно завръщане на над 1 270 000 сирийски бежанци от съседни държави (Т., Л., Й.) и близо 2 000 000 вътрешно разселени лица по родните им места, включително в провинциите Х., А., Д. и Х., което доказва, че общата обстановка в страната позволява сигурен живот и изключва наличието на генерализирана заплаха за цивилното население.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът извършва цялостна служебна проверка за законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, въз основа на фактите, установени в административното и съдебното производство (чл. 142, ал. 1 и 2 от АПК), като обсъжда всички конкретни доводи и възражения, наведени в жалбата.
Съдът намира, че жалбата е процесуално допустима.
С влязлото в сила Определение № 8921 от 16.09.2026 г., постановено по ч.адм.д. № 8524/2026 г. по описа на Върховния административен съд, Четвърто отделение, е отменено предходното прекратително определение № 21443 от 29.05.2026 г. на настоящия съд и делото е върнато за разглеждане на спора по същество.

Оспореното Решение № 201/11.02.2026 г. е постановено от материално и териториално компетентния административен орган – председателя на ДАБ при МС, съгласно чл. 48, ал. 1, т. 1 и чл. 75, ал. 1 от ЗУБ.
Съдът намира за изцяло неоснователно възражението в жалбата за липса на мотиви и неспазване на установената форма по чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК.
Административният акт е постановен в писмена форма и съдържа изчерпателни, ясни и взаимносвързани фактически и правни основания за неговото издаване. Решаващият орган е описал подробно установените данни за самоличността, гражданството, етноса, образованието и семейното положение на молителя, анализирал е изявленията му в проведеното интервю относно причините за напускане на С., преминатото военно обучение при кюрдските сили и липсата на персонално преследване, съпоставил ги е с приложимите материалноправни норми на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ и с официалната информация за страната на произход. Мотивите на акта в тяхната цялост дават ясен и недвусмислен отговор защо спрямо чужденеца не са налице предпоставките за предоставяне на международна закрила, осигурявайки пълна възможност на адресата да организира защитата си, а на съда – да осъществи контрол за законосъобразност.
Допуснатите в текста на решението отделни фактически неточности (посочването на стр. 3, че кандидатът е „арабин по етническа принадлежност“, както и шаблонно пренесеният пасаж на стр. 14 относно възможност за установяване в [населено място] при „съпруга и деца“) съставляват

явни технически и редакционни непрецизности при стилизирането на акта, които не опорочават формираната воля на административния орган. От цялостното съдържание на оспорения акт е видно, че органът е разгледал и анализирал действителната бежанска история на М. Х. Т. – неговия кюрдски етнически произход, завършеното образование в Х., 15-дневното обучение при кюрдските сили, укриването му и икономическите подбуди за напускане. Постоянната съдебна практика приема, че наличието на отделни технически или бланкетни пасажи, които не променят същността на правните и фактическите изводи по съществото на индивидуалния случай, не съставлява съществен порок на формата и не води до отмяна на административния акт.

Относно спазването на административнопроизводствените правила (доводите по чл. 35 АПК и чл. 75, ал. 2 ЗУБ):
Съдът намира за неоснователни доводите в жалбата за допуснати съществени процесуални нарушения и неизясняване на фактическата обстановка.
Административното производство е проведено по общия ред на ЗУБ при стриктно спазване на чл. 35 и чл. 36 от АПК и чл. 75, ал. 2 от ЗУБ. На 23.10.2025 г. с чужденеца е проведено подробно лично интервю в присъствието на правоспособен преводач на разбираем за него кюрдски език, по време на което са му зададени конкретни и ясни въпроси, обхващащи всички аспекти на неговия живот в С., причините за напускане и опасенията му при евентуално завръщане. Протоколът е подписан без възражения. По делото е събрано задължителното становище на ДАНС по чл. 58, ал. 10 от ЗУБ и е приобщена официална справка на дирекция „Международна дейност“ при ДАБ.Административният орган е събрал и обсъдил всички относими доказателства, като задължението за служебно изясняване на фактите не означава задължение за органа да възприеме субективните твърдения на молителя, а да ги подложи на обективна проверка и преценка.

Относно материалната законосъобразност на отказа за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8 от ЗУБ (обсъждане на доводите за преследване и положението на кюрдския етнос):
Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ статут на бежанец се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Според чл. 8, ал. 4 и ал. 5 от ЗУБ преследване е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия (физическо или психическо насилие, дискриминационни мерки или наказателно преследване), достатъчно тежки по своето естество или повторяемост.
Съдът намира за изцяло неоснователни възраженията в жалбата, че спрямо молителя е осъществено преследване или съществува реален бъдещ риск от такова, включително на етническа основа:
Първо, по отношение на етническата принадлежност на жалбоподателя, съдът изрично приема, че независимо че същият е кюрд, по делото безспорно се установява, че той има равни права с останалите сирийски граждани в С. и не е бил и не е обект на дискриминация.Принадлежността към определена етническа общност сама по себе си не представлява автоматично основание за предоставяне на бежански статут при отсъствие на конкретни, индивидуално насочени дискриминационни мерки или преследване, надхвърлящи прага по чл. 8, ал. 4 от ЗУБ. Както се установява от фактическото съдържание на приетите по делото **Справка реф. № МД-02-315 от 27.08.2026 г.** и **Справка реф. № МД-02-381 от 12.10.2026 г. на ДАБ при МС**, новите сирийски власти са отменили извънредните

дискриминационни ограничения, произтичащи от историческото преброяване в Х. през 1962 г., като на пребиваващите лица от кюрдски произход (вкл. нерегистрираните лица) се осигурява сирийско гражданство, равен достъп до трудовия пазар, административни и правни услуги и пълна защита на основните граждански права.В провинция Х. кюрдският език е въведен като избираем предмет в общообразователните училища, проведени са избори за местни органи с участието на местното население, а споразуменията за съвместен контрол на пропускателните пунктове и участие на кюрдски представители в публичните структури гарантират пълноправната институционална интеграция на кюрдската общност. Тези данни категорично доказват, че в страната липсва официална или институционално толерирана политика на дискриминация срещу кюрдите.

Второ, изводът за липса на дискриминация и равни права се потвърждава напълно и от личната бежанска история на молителя. В проведеното интервю на 23.10.2025 г. М. Х. Т. признава, че е живял необезпокоявано, свободно е завършил колеж по агрономия в [населено място] през 2025 г., упражнявал е трудова дейност в [населено място], придвижвал се е между населените места без препятствия, никога не са му отказвани административни услуги или достъп до права, не е бил арестуван, съден, разследван или заплашван по етнически признак и спрямо него никога не е упражнявано насилие.Нещо повече – неговите родители и сестра продължават да живеят спокойно в [населено място], което окончателно оборва твърденията за съществуващ общ или индивидуален дискриминационен натиск.

Трето, твърденията на жалбоподателя за преминато 15-дневно военно обучение при кюрдските сили (SDF) и последващото му укриване не обосновават основателен страх от преследване по смисъла на чл. 8, ал. 5, т. 5 от ЗУБ. По делото няма данни изпълнението на военната служба при де факто структурите да е предполагало участие във военни действия, свързани с извършване на престъпления против мира, военни престъпления или престъпления срещу човечеството по смисъла на чл. 12, ал. 1, т. 1–3 от ЗУБ и практиката на СЕС (Решение по дело C-238/19, EZ). Опасенията от наказание за отклонение от служба при въоръжени формирования сами по себе си не съставляват преследване по смисъла на Женевската конвенция и ЗУБ, когато не са съпроводени от политически, религиозни или етнически репресии (Наръчник на ВКБООН, § 167–168). Същевременно от съдържанието на справка реф. № МД-02-315 от 27.08.2026 г. и справка реф. № МД-02-381 от 12.10.2026 г. на ДАБ се установява, че новото централно правителство на С. е премахнало задължителната наборна служба, въвело е доброволен принцип за армията, обявило е всеобщи амнистии за бивши бойци и дезертьори и е установило съвместно управление на контролните пунктове със SDF, поради което твърденията за реален бъдещ риск от насилствена мобилизация, съдебно преследване или отмъщение са обективно опровергани.

Четвърто, по делото не са налице предпоставки за предоставяне на деривативен статут на бежанец по чл. 8, ал. 9 от ЗУБ, тъй като пълнолетната сестра на молителя има предоставен хуманитарен, а не бежански статут в Б., а пълнолетните братя и сестри не попадат в обхвата на понятието „член на семейството“ по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на ЗУБ.

Пето, изложените от кандидата мотиви за напускане на С. – безработица, липса на електричество, вода и средства за препитание – разкриват чисто икономически и социални подбуди, които го определят като икономически мигрант,а не като лице, нуждаещо се от международна бежанска закрила.

Относно материалната законосъобразност на отказа за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9 от ЗУБ:

Съгласно чл. 9, ал. 1 от ЗУБ хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за статут на бежанец, но може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства: 1. смъртно наказание или екзекуция; 2. изтезание, нечовешко или унизително отнасяне или наказание; 3. тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

Съдът намира за **изцяло неоснователни доводите в жалбата за наличие на предпоставките по чл. 9, ал. 1 от ЗУБ**:

По отношение на **чл. 9, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ** по делото липсват каквито и да било доказателства жалбоподателят да е осъден на смъртно наказание, да е заплашен от екзекуция или спрямо него да съществува индивидуализиран реален риск от изтезания, нечовешко или унизително третиране в С.. Молителят изрично е декларирал, че никога не е бил подлаган на физическо насилие и не е получавал персонални заплахи.

По отношение на **чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ** (въвеждащ чл. 15, б. „в“ от Директива 2011/95/ЕС) съдът съобразява задължителната съдебна практика на Съда на Европейския съюз (Решение от 17.02.2009 г. по дело C-465/07, Е.; Решение от 30.01.2014 г. по дело C-285/12, D.; Решение от 10.06.2021 г. по дело C-901/19). Според посочената практика предоставянето на субсидиарна (хуманитарна) закрила единствено поради факта на пребиваване в дадена страна изисква безогледното насилие във въоръжения конфликт да е достигнало толкова висок интензитет, че да съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че всяко цивилно лице само поради присъствието си там е изложено на реална опасност от тежки заплахи срещу живота или личността му („пълзяща скала“ при липса на индивидуален риск).В настоящия казус съвкупната преценка на доказателствата по преписката и приетите справка реф. № МД-02-315 от 27.08.2026 г. и справка реф. № МД-02-381 от 12.10.2026 г. на ДАБ категорично установява, че военната и обществено-политическата обстановка в С., в това число в Североизточна С. и област Х., е овладяна и съществено стабилизирана след промяната на управлението. Сблъсъците са с локален характер, установено е съвместно управление на контролните пунктове, а интензитетът на насилието не достига степен на безогледност, която да застрашава всяко цивилно лице. Решаващо за извода за липса на реална заплаха е обстоятелството, че най-близките членове на семейството на оспорващия – неговите родители и сестра – продължават да живеят спокойно в [населено място] и самият той признава, че те нямат никакви проблеми със сигурността. Данните на ВКБООН, цитирани в приетите справки на ДАБ, за масово доброволно завръщане на над 1 270 000 сирийски граждани от съседни държави и близо 2 000 000 вътрешно разселени лица по родните им места, както и отпадането на международните санкции, категорично изключват наличието на генерализиран риск от тежки посегателства по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

По делото не са налице и условията по чл. 9, ал. 6 и ал. 8 от ЗУБ, нито данни за нарушаване на принципа за забрана за връщане (non-refoulement) по чл. 4, ал. 3 от ЗУБ и чл. 33 от Женевската конвенция от 1951 г.

При постановяване на решението органът е изпълнил задължението си, регламентирано в чл. 75, ал. 2 от ЗУБ при произнасяне по молбата за статут да прецени

всички относими факти,свързани с личното положение на молителя, с държавата му по произход.Извършената преценка за липса на основания жалбоподателят да се опасява за живота или свободата си на тази територия поради раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение, както и че не е изложен на опасност от преследване или тежко посегателство,като изтезание,нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, и че за кандидата е възможно да се завърне в С.,не се опровергава от останалите събрани по делото доказателства.Налага се изводът, че при вземане на своето решение административният орган правилно е приложил закона и не е допуснал съществено нарушение на административно-производствените правила, което да представлява основание за отмяна на обжалвания акт.

Предвид гореизложеното съдът приема, че оспореното Решение № 201 от 11.02.2026 г. на председателя на ДАБ при МС е законосъобразно – издадено от компетентен орган, в установената форма, надлежно мотивирано и при правилно прилагане на процесуалния и материалния закон, а всички изложени в жалбата основания за отмяна са неоснователни. Жалбата следва да бъде отхвърлена.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК във връзка с чл. 87 и сл. от ЗУБ, Административен съд – София-град, Първо отделение, 34 състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на **М. Х. Т.**, ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., [дата на раждане] , срещу Решение № 201 от 11.02.2026г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет, с което му е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република Б. в 14-дневен срок от съобщаването му на страните чрез връчване на преписи.

съдия: